

типция разни нѣща, като захарь, пари, книги, игла и пр. и пр. и проваждатъ проходимото дѣтенце да си вземе нѣщо. Ако вземе пара, казватъ, че дѣтето ще стане богатъ човѣкъ; ако вземе книга — ученъ; Игла — терзия; захарь — лакомо; и пр.

Хитрецъ и ученъ. — Единъ човѣкъ, за да сбѣрка единъ ученикъ, попиталъ го: „Защо мижи пѣтела, когато пѣе?“ — Дѣтето отговорило: „За да видѣтъ кокошкитѣ, че той знае да пѣе на изусть.“

Двама ученици. — Азъ мразя гатанкитѣ! — казалъ единъ ученикъ. — Разбира се, — отговорилъ му втория ученикъ, — това е по-лесно отколкото да ги отгатвашъ.

Змия и сврака — Единъжъ змията попитала свраката:

— Защо менъ никой не обича, а на противъ — всѣки ме мрази и гледа да ми смаже главата?

— Защото и ти никого не обичашъ, никому полза не давашъ, а всѣкиго ухапвашъ съ смъртоноснитѣ си зѣби, отговорила ѝ свраката.

Словослагателна машина. — Нѣкой си Италиански свѣщенникъ измислилъ една машина, която можела сама да нарежда букви и думи за печатание. Казватъ, че когато тази машина се усъвършенствувала, щѣло да може да се наберѣтъ съ неѣ до 50 хиляди думи за единъ часъ.

Животни въ Япония. — Въ Япония нѣма такива животни, каквито по насъ ги има въ изобилие. Тамъ нѣма, напримѣръ, крави; Затова японцитѣ не знаѣтъ вкусътъ нито на месото, нито на млѣкото отъ кравитѣ. Овцетѣ и свинетѣ сѣ сѣщо непознати животни за японцитѣ.